

Borgarting lagmannsrett
Postboks 2107 Vik
Oslo 0125

Oslo, 02.05.2025
Ansvarlig advokat: Lars Mathias Undheim

25-013403AST-BORG/04
Roar Mikalsen, f. 21.12.75
Støtteskriv til anke over beslutning

1. Innledning

Det vises til overnevnte sak der Borgarting lagmannsrett avsa beslutning 28. mars 2025 om at Mikalsens anke ble nektet fremmet. Beslutningen ble anket ved ankeerklæring sendt inn 11. april med frist til å innsende støtteskriv satt til 2. mai.

Det ble anket over forsvarligheten av å nekte anken fremmet. Det inngis følgende rettidige støtteskriv til Mikalsens anke:

2. Ankens grunner

Det ble inngitt et forholdsvis omfattende støtteskriv til Mikalsens anke til lagmannsretten, og det vises i hovedsak til dette vedrørende forsvarligheten av å nekte anken fremmet. Anførlene som legges frem der formåner en ankeforhandling med full rettslig prøving av straffverdigheten av cannabis under EMK. Å nekte anken fremmet er under dette uforsvarlig.

Inneværende støtteskriv tar sikte på å supplere støtteskrivet til lagmannsretten i lys av begrunnelsen bak lagmannsrettens ankenekt.

Bevisbedømmelsen og lovanvendelsen under skyldspørsmålet.

Dette punktet er som nevnt utførlig behandlet i støtteskrivet til anken over tingrettsdommen. Lagmannsretten bemerker i sin beslutning at de ikke kan se at undertegnede ikke har pekt på noe som tilsier HR-2022-731-A ikke lenger er gjeldende rett. Det er denne siden bestemt uenig i. I støtteskrivet over tiltalte anke ble dette behandlet inngående i ankens side 5 til 14. Kort oppsummert anføres at senere EMD-praksis tilsier at Høyesterett tok feil da de ikke anså straff som et inngrep etter EMK art. 8. Videre ble det argumentert for at straff ikke lenger kan sies å tjene et legitimt formål for å rettferdiggjøre inngrepet etter EMK art. 8, slik at dommen i HR-2022-731-A i dag ikke lenger er gjeldende rett på dette punkt. Det vises til støtteskrivet i sin helhet.

I tillegg har tiltalte utarbeidet et eget støtteskriv han ønsker vedlagt til anken, der han redegjør for sitt synspunkt på hvorfor HR-2022-731-A ikke kan legges til grunn som gjeldende rett vedrørende straffverdigheten av cannabisbesittelse. Det vises også til denne i sin helhet.

Bilag 1: Støtteskriv fra tiltalte

Saksbehandling

Også vedrørende saksbehandlingen anses støtteskrivet i forbindelse med tiltaltes anke over tingrettsdommen fyllestgjørende. Det fastholdes at Mikalsen ble avskåret fra å fremme sitt forsvar ved at han ble nektet bevisføring samtidig som hans forsvarer ble avbrutt under prosedyren og bedt om å hoppe over sentrale deler av det juridiske resonnementet.

Vedrørende dommerens habilitet har lagmannsretten ansett tingrettsdommeren habil med henvisning til HR-2023-1082-A, HR-2020-196-U, HR-2017-1476-U og Rt-2012-871. De nevnte avgjørelsene uttaler at utgangspunktet er at dommerens forløpende befatning med en sak ikke gi grunnlag for inhabilitet. Regelen er imidlertid kun et utgangspunkt, og det kan tenkes unntak der dommeren gjennom avgjørelser under saksforberedelsen og saksstyringen viser klart uttrykk for et forutinntatthet til sakens utfall. Det anføres at retten i realiteten hadde bestemt seg for hvordan forholdsmessighetstesten skulle slå ut, noe som tydelig ble signalisert under saksforberedelsen og hovedforhandlingen og at dette utgjorde særlige forhold som svekket tilliten til hennes uhildethet, jf. domstoloven § 108. At tiltalte selv anførte dette under hovedforhandlingen må tillegges særlig vekt i denne sammenheng, jf. domstoloven § 108 andre punktum.

Reaksjonsfastsettelsen og rettergangsbot

Mikalsen ble idømt ubetinget fengsel til tross for at han har eneomsorgen for sin datter på 7 år. Hertil kommer at forhold som normalt gjør seg gjeldende ved befatning av den mengden cannabis som gjelder i denne saken, ikke gjør seg særlig gjeldende i Mikalsens sivil ulydighetsaksjoner. Spredningsfaren var i prinsippet lik null, da Mikalsen var klar og tydelig og varslet i god tid om hvilke hensikter han hadde. Det foreligger dermed ikke sterke allmennpreventive grunner til å reagere med ubetinget fengsel mot Mikalsen slik lagmannsretten har tatt til orde for.

Til rettergangsboten har lagmannsretten uttalt at den skal behandles som en anke over dom jf. strpl. § 214, slik at anken over boten skal behandles som anke over dom jf. strpl. § 30, slik at anken kun kan fremmes med rettens samtykke. Lagmannsretten har ikke gitt samtykke fordi de anser ikke bakgrunnen for boten som et grensetilfelle. Det er denne siden uenig i. Argumentasjonen fra det opprinnelige støtteskrivet hitsettes i sin helhet:

Roar Mikalsen ble dømt til å betale rettergangsbot etter dommeren anså hans oppførsel under rettssaken til å være i strid med dl. § 198. Denne gir grunnlag for å straffe med bøter dersom noen under et rettsmøte «forstyrrer forhandlingen eller kommer med upassende uttalelser eller utilbørlige personlige angrep eller for øvrig krænker domstolens værdighet, eller som ikke lyder et paabud fra retten eller dens formand».

Fra domspremissene er det usikkert hvilken av de overnevnte handlingsalternativene retten anser Mikalsen for å ha overtrådt. Det står kun at «[v]ilkårene for rettergangsbot er oppfylt, og retten mener at adgangen skal benyttes, av hensyn til formålene bestemmelsen skal ivareta». Fra brevet som varslet rettergangsbot ble følgende atferd anført som grunnlaget for boten:

«Bakgrunnen er at du under hovedforhandling i straffesaken mot deg mandag 25. november forstyrret forhandlingene med gjentatte avbrytelser, flere ganger høylytt oppfordret meddommerne til å trekke seg, og kalte dommeren ulike ukvemsord, blant annet «inkompetent» og «slange». Du etterkom heller ikke påbud om å være stille når dommeren snakket til deg, men

snakket heller høyere selv for å overdøve dommeren, alt dette også etter advarsler om at det ville få konsekvenser dersom du ikke innrettet deg etter anvisningene».

Mikalsen innleverte en uttalelse mot boten, og det vises i det vesentlige til denne som ankegrunn mot boten, selv om dommeren ikke fant uttalelsen fyllestgjørende for å frifinne ham for den. Det anføres at hans uttalelser ikke var av slik karakter at de kan karakteriseres som «utilbørlige personlige angrep», eller krenkelser av domstolens verdighet. I stedet er det snakk om uttalelser som er innenfor sfæren av krass, men akseptabel, markering av uenighet med domstolen. Omtaler som «slange» og «inkompetent» når ikke opp til den terskelen som utgjør «utilbørlige personlige angrep».

Bilag 2: Tilsvar mot rettergangsbot fra tiltalte Mikalsen

I alle tilfeller anføres uttalelsene å utgjøre grensetilfelle for rettergangsbetvilkårene i dl. § 198.

I lys av det gjennomgåtte anføres det uforsvarlig å ikke tillate Mikalsens anke fremmet til behandling.

3. Påstand:

Etter det overnevnte nedlegges slik

PÅSTAND:

Prinsipalt:

1. Roar Mikalsen frifinnes for tiltalen
2. Roar Mikalsen frifinnes for rettergangsboten

Subsidiært:

3. Roar Mikalsen dømmes på mildeste måte.

Oslo 02.05.2025

Lars Mathias Undheim
Advokat
MNA